

Ministerul Finanțelor Publice

Agencia Națională de Administrare
Fiscală

Direcția Generală a Finanțelor
Publice a județului Bihor

Str. Dimitrie Cantemir nr. 2b
cod poștal 410 519, Z
Tel : 0259 433 056
Fax : 0259 435 209

DECIZIA Nr. .... din 2009
privind soluționarea contestației formulate de
SC "X" SRL din Z
înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor
sub nr. Z

Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor a fost sesizată de Activitatea de Inspecție Fiscală Bihor prin adresa nr. Z cu privire la contestația formulată de SC "X" SRL din Z împotriva Deciziei de impunere nr. Z privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală și a Raportului de inspecție fiscală nr. Z.

Obiectul contestației îl constituie măsurile dispuse de organele de control din cadrul Activității de Inspecție Fiscală Bihor prin Decizia de impunere nr. Z emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. Z, privind neadmiterea la rambursare a taxei pe valoarea adăugată în sumă de Z lei și plata la bugetul de stat a sumei de Z lei, reprezentând:

- Z lei - taxă pe valoarea adăugată;
- Z lei - majorări de întârziere aferente.

Contestația a fost depusă în termenul legal prevăzut de art. 207(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, la registratura generală a Direcției Generale a Finanțelor Publice Bihor sub nr. Z fiind repartizată Activității de Inspecție Fiscală Bihor spre întocmirea dosarului și a referatului cu propuneri de soluționare.

Procedura fiind îndeplinită Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor este investită să soluționeze pe fond contestația depusă conform art. 209(1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

I. Prin contestația formulată împotriva Deciziei de impunere nr. Z și a Raportului de inspecție fiscală nr. Z, emise de organele de control ale

Activității de Inspecție Fiscală, SC "X" SRL din Z aduce următoarele argumente:

- arată că în cuprinsul Raportului de inspecție fiscală nr. Z care a stat la baza emiterii deciziei de impunere, organele de inspecție fiscală au considerat că societatea a dedus în mod greșit taxa pe valoarea adăugată pe considerentul că CMR-urile nu cuprind ștampilele furnizorului și clientului, fiind astfel încălcate prevederile art. 4 alin.2 lit. a) din OMFP nr. 1.503/ 2007 coroborate cu prevederile art. 155 alin. (5) din Codul fiscal;

- susține că art. 155 alin. (5) din Codul fiscal prevede mențiunile obligatorii ale unei facturi, implicit și pe cele ale unui CMR, însă printre acestea nu se regăsește obligativitatea ștampilării, iar pentru a-și întări susținerea, citează alin. (6) din art. 155 din Codul fiscal unde se dispune fără echivoc: "semnarea și ștampilarea facturilor nu sunt obligatorii";

- consideră că dacă nu este obligatorie semnarea și ștampilarea facturilor, este evident că nu este obligatorie nici semnarea și ștampilarea CMR-urilor, textul de lege obligând la completarea acestora prin analogie cu factura;

- precizează că susținerea organelor de control potrivit căreia activitatea de închiriere nu are legătură cu activitatea economică a societății, este o apreciere pur subiectivă a inspectorului, nefiind reală.

În consecință, solicită revocarea Deciziei de impunere nr. Z și a Raportului de inspecție fiscală nr. Z, ca netemeinice și nelegale.

II. Urmare a solicitării la rambursare a soldului sumei negative a taxei pe valoarea adăugată în sumă de Z lei din decontul de taxă pe valoarea adăugată cu opțiune de rambursare pe luna ..... 2009 înregistrat la organul fiscal sub nr. Z, prin Decizia de impunere nr. Z, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. Z, comunicate societății la data de Z, organele de inspecție fiscală din cadrul Activității de Inspecție Fiscală Bihor au constatat următoarele:

1. Referitor la taxa pe valoarea adăugată deductibilă

În perioada .....2008 - .....2009 SC "X" SRL a dedus taxa pe valoarea adăugată în sumă de Z lei din facturi reprezentând prestarii servicii de transport, pentru care nu a prezentat documente care să poată îndeplini calitatea de documente justificative în conformitate cu prevederile legale care prevăd că documentul specific de transport trebuie să îndeplinească condițiile prevăzute la art. 155 alin. (5) din Codul Fiscal, astfel prin CMR să se ateste faptul că transportul intracomunitar a fost efectuat.

Au identificat documente de pe care nu se poate distinge denumirea societății expeditoare a mărfii, denumirea societății destinatare, locurile prevăzute pentru încărcare și descărcare, numele și

adresa societăților subcontractante care au efectuat transporturile, documente de transport de pe care lipsesc ștampilele furnizorului și clientului care atestă că marfa a fost încărcată și a ajuns la client, ștampilele firmelor de transport subcontractante, semnăturile pentru confirmarea descărcării mărfii, etc..

Iar, în ..... 2009 societatea a dedus taxa pe valoarea adăugată în sumă de Z lei înscrisă în factura nr. Z reprezentând prestări de servicii pentru închirierea unui apartament care nu au legătură cu activitatea economică a societății și nu sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile, cu atât mai mult cu cât închirierea a fost anulată, și în baza facturii nr. Z a dedus taxa pe valoarea adăugată în sumă de Z lei deși erau penalități contractuale solicitate de un furnizor, operațiune care nu este taxabilă.

În consecință, au stabilit că societatea nu avea drept de deducere pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă de Z lei (Z lei + Z lei + Z lei), aceasta fiind de plată în sarcina societății.

2. Cu privire la taxa pe valoarea adăugată colectată

În perioada verificată, societatea a facturat fără taxa pe valoarea adăugată servicii de transport intracomunitar către clienți din UE în suma totală de Z lei pentru care nu a putut prezenta CMR-uri corecte și complete întocmite care să ateste că transportul intracomunitar a fost efectuat și marfa în cauză a fost transportată dintr-un stat membru în alt stat membru, ca urmare organele de control au procedat la colectarea taxei pe valoarea adăugată aferentă în sumă de Z lei.

Pe baza celor constatate, organele de inspecție fiscală au stabilit taxa pe valoarea adăugată suplimentară în suma de Z lei (Z lei + Z lei), din care au respins la rambursare taxa pe valoarea adăugată în sumă de Z lei și au stabilit în sarcina societății taxa pe valoarea adăugată de plată în sumă de Z lei.

Ținând seama că în perioada verificată societatea a beneficiat de rambursare de taxă pe valoarea adăugată necuvenită în sumă de Z lei pe bază de SIN și de datele notelor de restituire și notelor de restituire - compensare, au calculat majorări de întârziere în sumă de Z lei de la data încasării necuvenite a acestor sume până la data depunerii ultimului decont de taxă pe valoarea adăugată sub nr. Z aferent lunii mai 2009.

III. Având în vedere cele constatate de organele de inspecție fiscală, motivele invocate de contestatoare, precum și documentele aflate la dosarul cauzei se rețin următoarele:

SC "X" SRL cu sediul în Z, str. Zi nr. Z, ap. Z, județul Z este înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului Z sub nr. Z și are codul de identificare fiscală Z.

1. Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor este investită să se pronunțe dacă SC "X" SRL avea drept de deducere pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă de Z lei aferentă unei operațiuni de intermediere în vederea închirierii unui apartament în condițiile în care prestarea nu are legatură cu activitatea societății și pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă de Z lei aferentă unor penalități facturate de un furnizor, care nu se cuprind în sfera de aplicare a taxei.

În fapt, în perioada verificată SC "X" SRL a dedus taxa pe valoarea adăugată în sumă de Z lei din factura nr. Z reprezentând prestări de servicii pentru închirierea unui apartament, servicii pentru care nu se justifică utilizarea în folosul operațiunilor sale taxabile, cu atât mai mult cu cât închirierea nu a mai avut loc și în suma de Z lei aferentă unor penalități solicitate de către un furnizor pentru anularea unui contract.

În drept, cauza își găsește soluționarea în prevederile art. 145 alin.(2) lit.a) și art. 146 alin.(1) lit.a) din Legea nr. 571/ 2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, unde se precizează:

"Art. 145. - (2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile;

[...]

Art. 146. - (1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său, să dețină o factură care să cuprindă informațiile prevăzute la art. 155 alin.(5).", coroborate cu dispozițiile pct. 45 alin.(2) și pct. 46 alin.(1) din Hotărârea Guvernului nr. 44/ 2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/ 2003 privind Codul fiscal, care menționează:

"45. - (2) Pentru exercitarea dreptului de deducere prevăzut la alin.(1) trebuie îndeplinite următoarele cerințe:

a) bunurile respective urmează a fi utilizate pentru operațiuni care dau drept de deducere;

b) persoana impozabilă trebuie să dețină o factură sau un alt document legal aprobat prin care să justifice suma taxei pe valoarea adăugată aferentă bunurilor achiziționate;

c) să nu depășească perioada prevăzută la art. 147¹ alin.(2) din Codul fiscal."

Potrivit prevederilor legale de mai sus, întrucât prestarile de servicii de intermediere pentru închirierea unui apartament nu pot fi considerate ca destinate în folosul operațiunilor taxabile ale societății, mai ales ca

Închirierea a fost anulată, aceasta nu avea dreptul să deducă taxa pe valoarea adăugată în sumă de Z lei.

În ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată în suma de Z lei aferentă contravalorii penalităților datorate pentru anularea unui contract, în speță se face și aplicarea prevederilor art. 137 alin.(3) lit. b) din Legea nr. 571/ 2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care arată ca:

“Art. 137. - [...]

(3) Baza de impozitare nu cuprinde următoarele:

[...]

b) sumele reprezentând daune - interese, stabilite prin hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă, penalizările și orice alte sume solicitate pentru neîndeplinirea totală sau parțială a obligațiilor contractuale, dacă sunt percepute peste prețurile și/ sau tarifele negociate. [...].”

Asadar, penalitățile contractuale sau de orice altă natură nu se cuprind în baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată și prin urmare, SC “X” SRL nu avea dreptul să deducă taxa pe valoarea adăugată în sumă de Z lei înscrisă eronat de către furnizor în factura de penalități nr. Z.

Prin urmare, rezulta că organele de inspecție fiscală în mod legal au stabilit că societatea nu îndeplinește condițiile legale pentru rambursarea taxei pe valoarea adăugată în sumă de 191 lei dedusă nejustificat, contestația urmând să fie respinsă pentru acest capăt de cerere ca neîntemeiată.

2. Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor este investită să se pronunțe dacă SC “X” SRL avea dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată în suma de Z lei aferentă unor prestări de servicii de transport achiziționate, solicitată la rambursare prin decontul pe luna ..... 2009.

Potrivit constatarilor înscrise în Raportul de inspecție fiscală nr. Z și Decizia de impunere nr. Z se reține că în perioada .....2008 - .....2009 SC “X” SRL a dedus taxa pe valoarea adăugată în suma de Z lei din facturi de prestări de servicii de transport achiziționate de la alte firme transportatoare pentru care organele de inspecție fiscală consideră că societatea nu a putut prezenta documente justificative pentru exercitarea dreptului de deducere, adică pentru aceste prestări servicii de transport nu a prezentat CMR-uri corecte și complet întocmite, conform prevederilor art. 4 alin. (2) lit. a) din Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1.503/ 05.10.2007, întrucât de pe aceste CMR-uri lipsesc semnăturile și stampilele furnizorului și clientului marfurilor, sau în unele cazuri ale firmei transportatoare subcontractante, ale societăților expeditoare a

marfurilor si destinatare, considerand ca aceste documente nu pot atesta faptul ca transportul respectiv a fost efectuat.

Deosebit de cele stabilite de organele de inspectie fiscala, contestatoarea sustine ca art. 155 alin.(5) din Codul fiscal prevede mentiunile obligatorii ale unei facturi, implicit pe cele ale CMR, insa printre acestea nu se regaseste obligativitatea stampilarii, mai mult la art. 155 alin.(6) se dispune fara echivoc ca: "Semnarea si stampilarea facturilor nu sunt obligatorii.", ori nefiind obligatorie semnarea si stampilarea facturilor, evident ca nu este obligatorie nici semnarea si stampilarea CMR.

În drept, cauza își găsește soluționarea în prevederile art. 145 alin. (2) lit. a) si art. 146 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 571/ 2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, unde se precizează:

"Art. 145. - [...] (2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile;

[...]

Art. 146. - (1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său, să dețină o factură care să cuprindă informațiile prevăzute la art. 155 alin.(5).",

coroborate cu dispozițiile pct. 45 alin.(2) și pct. 46 alin.(1) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/ 2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/ 2004, unde se menționează:

"45 - (2) Pentru exercitarea dreptului de deducere prevăzut la alin.(1) trebuie îndeplinite următoarele cerințe:

a) bunurile respective urmează a fi utilizate pentru operațiuni care dau drept de deducere;

b) persoana impozabilă trebuie să dețină o factură sau un alt document legal aprobat prin care să justifice suma taxei pe valoarea adăugată aferentă bunurilor achiziționate;

c) să nu depășească perioada prevăzută la art. 147¹ alin.(2) din Codul fiscal.

Potrivit prevederilor legale de mai sus, orice persoana impozabila are dreptul sa deduca taxa pe valoarea adaugata aferenta achizitiilor de servicii daca acestea sunt destinate pentru a fi utilizate in folosul operatiunilor sale taxabile sau a operatiunilor care dau drept de deducere, avand obligatia ca pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei datorata sau achitata aferenta bunurilor sau serviciilor care i-au fost ori urmeaza sa ii fie prestate sa detina o factura care sa cuprinda

informatiile prevazute la art. 155 alin. (5) din Legea nr. 571/ 2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, semnarea si stampilarea facturilor nefiind obligatorie, in conformitate cu prevederile alin.(6) din acelasi act normativ, unde se mentioneaza:

“Art. 155 - (5) Factura cuprinde în mod obligatoriu următoarele informații:

[...]

e) denumirea/ numele, adresa și codul de înregistrare prevăzut la art. 153, ale cumpărătorului de bunuri sau servicii, după caz;

[...]

(6) Semnarea și ștampilarea facturilor nu sunt obligatorii.”

Mai mult, organele de control au in scris ca temei de drept pentru neacordarea dreptului de deducere pentru taxa pe valoarea adaugata in suma de Z lei in mod eronat dispozitiile art. 4 alin.(2) lit.a) din Ordinul ministrului finantelor publice nr. 1.503/ 05.10.2007, ori acesta cuprinde Instructiunile de aplicare a scutirii de taxa pe valoarea adaugata pentru operatiunile prevazute la art. 143 alin.(1) lit. a) - i), art. 143 alin.(2) si art. 144¹ din Codul fiscal, in timp ce in cazul de fata nu este vorba despre acordarea scutirii de taxa, ci despre deductibilitatea taxei in scrisa in facturile de prestari de servicii de transport.

Prin urmare, rezulta ca organele de inspectie fiscala nu au analizat conform prevederilor legale enuntate, respectiv nu au in scris in actele atacate motivele neacceptarii deducerii taxei pe valoarea adaugata in suma de Z lei pe baza de documente legale (facturi si alte documente privind achizitiile de prestari servicii efectuate in folosul activitatii societatii), astfel, se impune desfiintarea partiala a Deciziei de impunere nr. Z si a Cap. III Constatari fiscale privind TVA, pct.1 partial, din Raportul de inspectie fiscala nr. Z in ceea ce priveste taxa pe valoarea adaugata deductibila in suma de Z lei.

3. Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor este investită să se pronunțe asupra legalității măsurilor dispuse de organele de inspecție fiscală privind colectarea taxei pe valoarea adaugata in suma de Z lei pentru servicii de transport intracomunitar de bunuri in valoare de Z lei facturate de catre SC “X” SRL in perioada .....2008 - .....2009 catre clienti din state membre UE.

Potrivit constatarilor in scrisa in Raportul de inspectie fiscala nr. Z si Decizia de impunere nr. Z rezulta ca organele de inspectie fiscala au colectat taxa pe valoarea adaugata in suma de Z lei pentru un numar de Z facturi in valoare de Z lei (anexa nr. 2 la raport) emise in perioada .....2008 - .....2009 de catre SC “X” SRL reprezentand servicii de intermediari in transporturi intracomunitare, pe motiv ca societatea nu a prezentat CMR-uri corect si complet intocmite (lipsesc stampilele

furnizorului si clientului sau in unele cazuri lipseste stampila firmei de transport subcontractanta) care sa ateste ca transporturile au fost efectuate.

Cauza isi gaseste solutionarea in prevederile art. 133 alin.(1) si alin.(2) lit.e) din Legea nr. 571/ 2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, care precizeaza ca:

“(2) Prin derogare de la prevederile alin.(1), pentru urmatoarele prestari de servicii, locul prestarii este considerat a fi:

[...]

e) in statul membru de plecare a transportului, pentru serviciile de intermediere prestate in legatura cu un transport intracomunitar de bunuri de catre intermediarii care actioneaza in numele si in contul altor persoane. Prin exceptie, in cazul in care clientul furnizeaza pentru aceste servicii un cod valabil de inregistrare in scopuri de TVA, atribuit de autoritatile competente dintr-un stat membru, altul decat cel de plecare a transportului, se considera ca prestarea are loc in statul membru care a atribuit codul de inregistrare in scopuri de TVA; [...].”

Asadar, pentru prestarile de servicii de intermediere in legatura cu transporturi intracomunitare de bunuri efectuate de catre societatile de intermediere, regula generala este ca locul prestarii se considera ca este in statul membru de plecare a transportului si prin exceptie in statul membru care a atribuit un cod valabil de inregistrare in scopuri de TVA in cazul in care clientul a furnizat pentru aceste servicii un astfel de cod.

Analizand documentele de la dosarul cauzei, se retine ca prestarile de servicii in cauza reprezentand transporturi de bunuri din alte state membre spre Romania, au fost facturate de catre contestatoare catre clienti persoane juridice din state membre UE, avand completate pe facturile emise codurile de TVA ale clientilor si mentiunea “neimpozabil in Romania” si nu “scutit cu drept de deducere” asa cum incorect mentioneaza organele de inspectie fiscala in actele administrative atacate.

De asemenea, organele de control au omis sa precizeze daca pentru cele Z facturi codurile de inregistrare in scopuri de TVA furnizate de clienti sunt sau nu valide, cu toate ca au aratat ca “pentru transporturile intracomunitare facturate catre clienti din Uniunea Europeana ... societatea nu avea obligatia colectarii TVA, locul prestarii serviciului fiind in statul membru al clientului care a furnizat un cod valid de TVA” si s-au limitat sa arate ca CMR-urile aferente acestor operatiuni nu indeplinesc conditiile legale de documente justificative pentru ca aceste prestari de servicii sa fie scutite de TVA cu drept de deducere, aceasta nefiind insa situatia in cazul de fata.

Ca atare, intrucat organele de inspectie fiscala nu au efectuat analiza operatiunilor de intermediari de transporturi catre clienti din state membre, dinspre alte state membre inspre Romania, din punct de vedere al incadrarii acestora ca operatiuni care intra sau nu in sfera de aplicare a taxei pe valoarea adaugata, se impune desfiintarea partiala a Deciziei de impunere nr. Z si Cap. III Constatari fiscale privind TVA, pct. 2, din Raportul de inspectie fiscala nr. Z si in ceea ce priveste capatul de cerere privind taxa pe valoarea adaugata colectata in suma de Z lei.

Pe cale de consecință, potrivit considerentelor aratate la pct. 2 si 3 din prezenta decizie de solutionare si tinand seama de faptul ca Decizia de impunere nr. Z urmeaza sa fie desfiintata cu privire la taxa pe valoarea adaugata dedusa de SC "X" SRL in suma de Z lei si taxa pe valoarea adaugata colectata in suma de Z lei, potrivit principiului de drept "accesorium sequitur principale", se impune desfiintarea si cu privire la majorarile de intarziere calculate de organele de inspectie fiscala in suma de Z lei.

In acest sens, sunt prevederile art. 216 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care prevad ca:

"(3) Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare."

În termen de 30 de zile de la comunicarea prezentei decizii, organele de inspecție fiscală ale Activității de Inspecție Fiscală Bihor vor efectua o nouă verificare, urmând să reanalizeze situația de fapt a contestatoarei si operatiunile desfasurate privind cauza de rezolvat, ținând seama de prevederile legale aplicabile in materie, de documentele prezentate de aceasta si de orice alte documente relevante pentru justificarea acestor operatiuni (contracte, comenzi de transport, facturi, CMR-uri, coduri de TVA, etc.), tinand seama si de dispozițiile pct. 12.7 din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, aprobate prin Ordinul nr. 519/ 2005 al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, care specifică:

"Decizia de desființare va fi pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării, iar verificarea va viza strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente."

Față de cele reținute, în raport cu actele normative enunțate în cuprinsul deciziei și în temeiul art. 210(1) și art. 216(3) din Ordonanța

Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se

DECIDE

1. Respingerea contestației formulată de SC "X" SRL din Z ca neîntemeiată pentru capatul de cerere privind taxa pe valoarea adaugată în sumă totală de Z lei (Z lei + Z lei) fara drept de deducere.

2. Desființarea Deciziei de impunere nr. Z privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală referitor la taxa pe valoarea adaugată deductibila in suma de Z lei, taxa pe valoarea adaugata colectata in suma de Z lei si pentru majorarile de intarziere in suma de Z lei, urmând ca organele de inspecție fiscală să procedeze la refacerea controlului potrivit prevederilor legale aplicabile în materie și a considerentelor precizate.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Bihor conform procedurii legale în termenul legal prevăzut de Legea contenciosului administrativ nr. 554/ 2004.

director coordonator